

Μάνα

του Χάρη Μάρκου Λεμονοφίδη

Θυμίζει;

Όρθρισε και δεν άκουσα
τ' ανάλαφρό σου βήμα,
Να καΐδεύει ντροπαλά
την ξύλινή μας σκάλα.

Ήταν γλυκιά η προσονή
γιατ' ένοιωθα σιμά
την ύπαρξή σου, δίπλα μου
κι' ας είσαι μακριά.

Μακριά; Αχ! πάλι ναι, το ξέχασα
Πως είσαι σ' άλλη χώρα
Κι' ανάμιξα το όνειρο
Με την απαντοχή.

Και λέω όπως έλεγε
Η μάνα μας συχνά
«έσσιεπε Παναγία μου
Όλου του κόσμου τα παιδιά»

Ταξίδι ονειρεμένο

του Χάρη Μάρκου Λεμονοφίδη

Θυμάστε;

Αν χαμογελώ όταν φεύγω
Είναι γιατί σας σκέφτομαι.
Είναι γιατί τα χαμόγελα,
Τα καλοσυνάτα χαμόγελα
Που έμειναν για πάντα στην Κυδρέα
Που έμειναν για πάντα στην καρδιά μας
Με παίρνουν από το χέρι και με πάνε

Σ' έρημη γη λησμονημένη, μητέρα ποδεινή αγαπημένη κ' ευφραίνομαι
 Και σ' άλλη γη που δεν γνώρισα παρά μόνο με λίγη νόηση και χάρη
 (γαία δική σας γραικική,
 Βουνίσια ως θαλασσινή,
 Που μια ματιά χρειάστηκε, παρατεταμένη και υγρή,
 Δίπλα μου να 'ρθει να σταθεί)

Μου διηγούνται παραμύθια κ' ιστορίες
 τις δικές τους ιστορίες
 τα βάσανα, τους καημούς
 χαρές, γιορτές, καμπάνες.
 Χωρίς πίκρα για τα νερά που σώπασαν
 Για τους λεμονανθούς που στέρεψαν
 Για τους χωριανούς που μαρτύρησαν
 Για τα παλικάρια που δεν γύρισαν.
 Αυτά που σαν παιδιά...
 Και ναι, κλείνοντας τα μάτια, τα βλέπω καθαρά...
 «ίδια η μνήμη γινάμενη παρόν»¹
 «τρέχουν εδώ, τρέχουν εκεί και κάνουν σαν αηδόνια»²,
 Αυτά που σαν παιδιά, λέω
 διακόπτοντας το παιγνίδι τους
 περίμεναν στον φούρνο της αυλής, τα ψωμιά να ψηθούν
 Και να πάρουν ένα ζεματιστό κομμάτι απ' το ψωμί
 Που για χάρη τους φούρνιζαν με λίγη ζάχαρη.

Χωρίς πίκρα για τους γενναίους στρατιώτες,
 Που με την απειλή των όπλων τους
 Ανάγκασαν κάποια χαμόγελα
 Να βγουν έξω στους δρόμους
 και να ξύσουν και να σβήσουν
 από τους τοίχους των σπιτιών τους
 συνθήματα για την Ελλάδα και Ένωση.
 Γιαγιά Ιουλία, την ευχή σου κι' ένα ζεστό κουλούρι για το ταξίδι!

1. Οδυσσέα Ελύτη - Άξιον Εστί - Γένεσις

2. Διονύσιου Σολωμού - Ελεύθεροι Πολιορκημένοι - Πειρασμός